

383

D E K R E T

z dnia 22 października 1947 r.

o częściowej zmianie prawa górniczego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Ust. 5 art. 99 prawa górniczego z dnia 29 listopada 1930 r. wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654, z 1938 r. Nr 91, poz. 627, z 1946 r. Nr 2, poz. 15 i z 1947 r. Nr 24, poz. 93) otrzymuje następujące brzmienie:

„(5) Właściciel pola górniczego nie odpowiada za szkody, które powstały we własności gruntowej i jej przynależnościach wskutek robót górniczych (ust. 1), jeżeli własność nieruchomości po dniu 22 lipca 1944 r. została przez Państwo przeniesiona na rzecz osób trzecich. Właścicielom tych nieruchomości, jeżeli zgłoszą wniosek do dnia 30 czerwca 1948 r. będą oddane w drodze zamiany z państwowych nieruchomości ziemskich inne działki odpowiedniej wartości, położone poza obrębem pól górniczych.

Z chwilą przeniesienia własności przechodzą na nieruchomość oddaną przez Państwo prawa i ograniczenia obciążające nieruchomość położoną w obrębie pola górniczego, chyba że stałyby się one wskutek przeniesienia bezprzedmiotowe.

Jeżeli wartość nieruchomości oddanej przez Państwo przekracza wartość nieruchomości położonej w obrębie pola górniczego, nadwyżka wartości zabezpieczona będzie na rzecz Skarbu Państwa na nieruchomości oddanej w zamian z pierwszeństwem przed wszystkimi innymi obciążeniami.

Szczegółowe przepisy o przeprowadzaniu zamiany i o dokonywaniu w księgach hipotecznych (gruntowych, wieczystych) wpisów związanych z zamianą wydadzą w drodze rozporządzenia Ministrowie: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociol

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

384

D E K R E T

z dnia 22 października 1947 r.

w sprawie uprawnień obywateli polskich, powołanych w latach 1941-1945 r. przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich do świadczeń osobistych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą

ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Obywatelom polskim, którzy z polecenia władz Związku Socjalistycznych Republik

Radzieckich wykonali w czasie od dnia 22 czerwca 1941 r. do dnia 16 grudnia 1945 r. świadczenia osobiste, służą uprawnienia przewidziane w art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o świadczeniach osobistych (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 55, poz. 354).

Posiadającym obywatelstwo polskie członkom rodzin osób wymienionych w ust. 1 służą uprawnienia przewidziane w art. 22 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

w z. Tadeusz Kochanowicz

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

385

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o dopuszczalności rehabilitacji osób, które były zatrudnione w policji państwowej (tzw. granatowej) i straży więziennej w czasie okupacji niemieckiej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Osoby, które były zatrudnione w czasie okupacji niemieckiej w policji państwowej (tzw. granatowej) i straży więziennej, mogą być przyjmowane do pracy we władzach, urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych, tudzież wszelkich instytucjach prawno-publicznych oraz zachować prawo do pobierania zaopatrzenia z funduszków publicznych tylko wtedy, jeżeli poddadzą się one postępowaniu rehabilitacyjnemu według przepisów dekretu niniejszego i zostaną uznane za zrehabilitowane.

2. Za zrehabilitowane mogą być uznane osoby wymienione w ust. 1, które mimo służby w po-

licji państwowej (tzw. granatowej) lub straży więziennej w okresie okupacji nie brały udziału w wystąpieniach, skierowanych przeciwko poszczególnym obywatelom lub ich grupom z racji pochodzenia, narodowości lub przekonań politycznych, i nie uchybiły obowiązkowi lojalności i wierności wobec Państwa i Narodu Polskiego.

Art. 2. Osoby wymienione w art. 1 ust. 1, a zatrudnione w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu we władzach, urzędach, instytucjach, przedsiębiorstwach państwowych oraz samorządowych, tudzież wszelkich instytucjach prawa publicznego, o ile nie złożą wniosków o wszczęcie postępowania rehabilitacyjnego w terminie przewidzianym w art. 4 ust. 1 podlegają z mocy samego prawa zwolnieniu z pracy bez odszkodowania i tracą prawo do zaopatrzenia z funduszków publicznych.

Art. 3. 1. Osoby wymienione w art. 1 ust. 1, które złożyły wniosek o wszczęcie postępowania rehabilitacyjnego w myśl poprzednio wydanych przepisów, nie podlegają obowiązkowi po-